

Let op de tekenen van de tijd!
Waar zijn de wachters?

**Bijbelse visie
op relatievorming**

Het apenproces
Een historisch waardevol proces

**Dromen en visioenen
bij moslims**

Bijbel & Onderwijs wil de christelijke levensbeschouwing in opvoeding en onderwijs integreren. Die levensbeschouwing

- baseert zich op de Bijbel (bijbelcentrisch),
- is gericht op de persoon van Jezus Christus (christocentrisch).

Colofon

B&O Magazine

Uitgave: vereniging Bijbel & Onderwijs
20e jaargang, nr. 1, maart 2017.

Periodiek voor leden en donateurs van
de vereniging Bijbel & Onderwijs.

Bestuur

Ir. J. Hak, J. Hobé, E. Ligtenberg,
mevr. drs. I. Matzken MA, ing.,
J. Oudshoorn en L. Snijder

Bureau (kantoor)

Wilgenhof 34, 4283 JB Giessen
Tel. 0183 449 793

Openingstijden

Dinsdagmiddag en donderdagmiddag
van 13.00 - 16.00 uur

Redactie

Bestuur

Aan dit nummer werkten mee

R.Graf, dr. W.Hoek, drs. J.G.Hoekstra,
ing. W. van der Meer, R.P.Plattèl, L.Snijder

Redactie- en correspondentieadres

Wilgenhof 34, 4283 JB Giessen
Tel. 0183 449 793
E-mail: info@bijbelonderwijs.nl
secretaris@bijbelonderwijs.nl
Website: www.bijbelonderwijs.nl

Lidmaatschap en opzegging

Het lidmaatschap van de vereniging
Bijbel & Onderwijs bedraagt €15,- en
loopt van 1 januari t/m 31 december.

**Opzegging dient plaats te vinden
vóór 1 december.**

**Overname van artikelen is alleen toege-
staan met toestemming van de redactie.**

Testament

Wilt u onze vereniging testamentair ge-
denken? De ten naam-
stelling dient te luiden:
Vereniging Bijbel & On-
derwijs te Giessen. De
vereniging bezit rechtsgeldigheid en is in-
geschreven bij de Kamer van Koophandel,
dossiernummer 40507771

IBAN nr. NL67INGB0000824575
BIC nr. INGBNL2A

Vormgeving en Druk:

WoodyDesign Multimedia, Veenendaal

Deze keer in het magazine:

3 Vooraf

4 Let op de tekenen van de tijd!
Waar zijn de wachters?

7 Bijbel en Relatie
*Het huwelijk in ere, het bed onbezoedeld
Bijbelse visie op relatievorming*

9 Bijbelse handreiking voor de opvoeding van tieners
"De kansrijke jaren"

10 Een historisch waardevol proces
Het apenproces

12 Dromen en visioenen bij moslims

14 Genesis 1-11
Recensie van het boek "In het begin"

15 Tegenaanval van de r.k.-kerk
(contrareformatie)

17 Kort nieuws

Waar ga je voor?

Als je de berichtgeving in de media mag geloven, valt er heel veel te kiezen. Dat geeft ons het gevoel het beste of het goedkoopste te kunnen kiezen. Ook in de aanloop naar de verkiezingen van maart 2017 in ons land worden we geattendeerd op kieswijzers en allerlei beloftes die mogelijk waargemaakt gaan worden. Ik zeg "mogelijk", want we horen ook van verbroken en niet waargemaakte beloftes. Natuurlijk wordt het later allemaal uitgelegd, maar toch.

Er zijn in het dagelijks leven allerlei keuzes die gemaakt moeten worden: keuzes voor jezelf, je partner, je huwelijk, je kinderen, de school, de toekomst. Het verbondsvolk Israël werd in Jozua 24:15 voor een keuze gesteld die niet voor tweërlei uitleg vatbaar is: *Kiest dan heden wie gij dienen zult: of de goden die uw vaders aan de overzijde der Rivier gediend hebben, of de goden der Amorieten, in wier land gij woont. Maar ik en mijn huis, wij zullen de Heere dienen.* De juiste keuze van het volk Israël zou volgens Deut 28 veel materiële zegen geven.

In het NT, waar het lichaam (= de gemeente) van de Heere Jezus centraal staat, lees je: *"Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt"* (Matth 11:28) of *"God verkondigt heden aan de mensen dat zij allen overal tot bekeering moeten komen"* (Hand 17:30) of *En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet."* (Op 22:17) Dit komen of bekeren heeft ingrijpende, rijke geestelijke gevolgen die consequenties hebben voor jezelf, je huwelijk, je kinderen.

Dit is ook belangrijk voor de schoolkeuze, de gebruikte methoden of de aangeboden trainingen op scholen. Zoals Israël voor het goede moest strijden, zo is dat ook in onze bedeling het geval. Wat een strijd brengt het soms met zich mee. Bijbel & Onderwijs wordt met een zekere regelmaat van de troubles op scholen op de hoogte gebracht. Het is voor het bestuur niet vreemd dat onlangs ouders e-mailden: *"Wij hebben helaas moeten concluderen dat er in onze regio geen christelijke scholen meer bestaan, hoewel ze zich zo wel noemen en zelfs iets hiervan in hun statuten hebben staan. Onze kinderen zijn nog niet onderwijsplichtig, daarom oriënteren wij ons nu op thuisonderwijs."*

De goede strijd van het geloof brengt vrucht voort. Dat is een belofte die nooit verbroken zal worden. De Heere Jezus die alle macht bezit, staat daar borg voor. Daarom is het te begrijpen dat als je op deze Heere vertrouwt, de menselijke keuzes en beloftes verbleken en je ook tegen de mediaberichtgeving anders aan gaat kijken. Als bestuur zetten we ons in om juist in deze verwarrende tijd alert te blijven, zodat we niet alleen kunnen waarschuwen, maar ook ondersteunen. Het magazine is een waardevolle ondersteuning. Licht het dan niet voor de hand om wat de inhoud van dit magazine betreft, u veel leesplezier en verdieping te wensen? ■

L. Snijder

De heer Snijder werkt bij de NS en is bestuurlid van B&O.

Let op de tekenen van de tijd!

Waar zijn de wachters?

Intro

Er doet zich in onze tijd een geestelijk ontwikkeling voor die haar weerga niet kent, maar er één is, die bij zorgvuldige bestudering van Gods Woord duidelijk binnen datzelfde Woord als teken van de tijd is voorzien - de laatste fase van de menselijke geschiedenis aankondigend. De grote vraag is, in hoeverre wordt dit door wie zich christen noemt onderkent en... maakt dit diegene tot een wachter.

Wachter(s)

Hoewel ik de eerste zal zijn om toe te geven dat als er door God in Jesaja en Ezechiël e.d. gesproken wordt over 'wachters' dit allereerst Israël geldt, meen ik toch - zonder de vervangingstheologie aan te hangen! - dat dit aspect van 'wachter zijn' ook voor de gemeente van Christus geldt. Beide keren mag de betekenis van het begrip 'wachter' als bekend worden verondersteld. Sowieso mag het juist dan als opvallend worden beschouwd, dat zowel Israël als ook de gemeente het niet zo nauw schijnt genomen te hebben en te nemen met de verantwoordelijkheid die God hun daarin toevertrouwd en (nog steeds) toevertrouwt. Immers, de (religieus historische) feiten rond allereerst Israël spreken voor zich, ook al mag haar falen hier de gemeente tot genade heten. Maar wandelt niet ook juist de gemeente, en dat zeker in onze tijd, in het spoor van Israël? Zijn er vandaag nog werkelijk wachters in de zin zoals door God bedoeld?

Erosie

Wie eerlijk en realistisch durft zijn, zal moeten toegeven dat het bijvoeglijk naamwoord 'christelijk' door de erosie van de tijd haar werkelijke betekenis meer en meer heeft verloren en zelfs nog steeds verder lijkt te verliezen. Het denken van het grootste percentage van wie zich christen noemt, is namelijk al lang niet meer Bijbelcentrisch te noemen. Het is te gemakkelijk om de verandering in denken te verklaren door te verwijzen naar de invloed hier van de Verlichting tot en met het zogeheten modernisme. De Bijbel laat heel duidelijk weten dat een en ander haar wortels heeft in de zondeval van de mens, een gebeuren beschreven in het eerste boek van de Bijbel (Genesis 3:1 e.v.) en dat zich kenmerkt door het, op instigatie van de duivel, onafhankelijk van God willen zijn van de mens (Genesis 3:4,5) - het loslaten van God en diens gebod. De erosie van het begrip 'christelijk' valt niet slechts waar te nemen binnen wat nu gemakshalve te benoemen is als de PKN-kring en alleen

op haar kerkelijk erf. Vooral in de laatste jaren zien we de devaluatie van 'christelijk' ook binnen, wat onderscheidend genoemd werd, orthodoxe en evangelische kring. In naar het lijkt versneld tempo valt in deze met name daar een inhaalslag waar te nemen ten opzichte van de regulier protestants kerkelijke kring.

De impact van deze verschuiving in denken zien we op alle terreinen: binnen het gezin, de samenleving als geheel en dan met name in de omgang met elkaar, op ethisch terrein, de politiek, de media, de wetenschap en het onderwijs enz.

Daarnaast blijkt deze erosie dwars door alle lagen van de samenleving waar te nemen, van laag tot hoog opgeleid. In het Nieuwe Testament wordt in relatie hiertoe - voor met name onze tijd, de eindtijd - gesproken over leringen van demonen (1 Timotheüs 4:1), terwijl daarmee wat

hiervoor gezegd is, over de wortels van de verandering in denken, bevestigend wordt onderstreept.

Emancipatie en vooruitgang?

Het meer en meer loslaten van God en Zijn gebod en het zelf bepalen van normen en waarden, alsook het op basis daarvan zelfstandig handelen, wordt - zeker in onze tijd - gepresenteerd als een bevrijding en emancipatie van de mens, terwijl het resultaat van het daaruit handelen als vooruitgang wordt betiteld. Maar is dit ook werkelijk zo? Leidt een en ander in feite niet tot het volstrekt tegenovergestelde, namelijk gebondenheid en chaos? Kijken we daarvoor alleen maar eens om ons heen en evalueren we de feiten en resultaten aan de hand van Gods Woord.

Wat dan opvalt is, dat de erosie het teken van de tijd, de afval, bevestigt. We zien daarnaast de liefde verkillen en de wetteloosheid domineren, terwijl het individualisme en het egoïsme hoogtij vieren - de mens is god in het diepst van zijn gedachten. Op ethisch terrein is eveneens het hek van de dam en zinkt de moraal naar een angstaanjagend dieptepunt.

Van Bijbelcentrisch naar religieus

Moet een herijking van het begrip 'christelijk', gelet op het voorgaande, niet als een dringende noodzaak worden gezien? Bijbels gaat het bijvoeglijk naamwoord 'christelijk' terug op de persoon van Jezus Christus. Het duidt de absolute verwantschap met Hem aan in identische zin. Wie en wat zich dus siert met dit bijvoeglijk naamwoord, zegt Hem te vertegenwoordigen. Het bijvoeglijk naamwoord 'christelijk' is derhalve niet alleen niet vrijblijvend, ze is ook nooit los van het Woord van God verkrijgbaar. Immers, Jezus Christus zelf vereenzelvigde zich volledig met het Woord. Daarnaast gaf Hij aan, dat het liefhebben van Hem het bewaren - in de zin van onvoorwaardelijk gehoorzamen en navolgen - van Zijn Woord en geboden inhoudt. Helaas moet dan op grond van onder meer de geschetste situatie geconstateerd

worden, dat 'christelijk' van een Bijbelcentrisch tot religieus begrip verworden is. Parallel hieraan zien we eenzelfde devaluatie van 'geloof', ook dat heeft veelal niet meer dan een religieuze inhoud en dan bepaald door het eigen ik. Ieder is vrij om haar inhoud te bepalen - alternatieven te over blijkens de praktijk, van pantheïsme tot atheïsme (want ook dit laatste fenomeen heeft een religieuze geladenheid). Maar al die alternatieven bewegen zich al verder af van Gods Woord en zo van de oorspronkelijke betekenis. De uitspraak van Karl Barth: 'Religion ist Unglaube', heeft een profetische strekking die hemzelf is ontgaan - ze blijkt juist in deze tijd maar al te waar!

Het is Jezus zelf die richting het slot van de eindtijd publiekelijk de retorische vraag stelde: *'Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?'* (Lucas 18:8.) Geloof zal Hij zeker vinden, te over! Zelfs de duivel heeft een zodanig geloof, dat hij zelfs siddert (Jacobus 2:19). Maar zal Hij het geloof vinden? Niet religieus geladen, maar Bijbelcentrisch. Hoe voor zich sprekend en confronterend zijn hier de woorden van de apostel Paulus als hij in 2 Corinthiërs 13:5 zegt: *'Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijc.'* Kortom, Bijbelcentrisch of religieus?

Waar zijn de wachters

De erosie van het bijvoeglijk naamwoord 'christelijk' (en daarmee tegelijk de devaluatie van 'het geloof') leidt, breed maatschappelijk, onherroepelijk en overduidelijk tot ontkrachting van Bijbelse normen en waarden. Om één terrein te noemen: het 'christelijk' onderwijs, van lager tot middelbaar en hoger onderwijs. Wat houdt 'christelijk' daar nog wezenlijk in? Waarin kenmerkt dit onderwijs zich als concreet onderscheidend aan het niet-christelijk onderwijs? Wordt daar wezenlijk gestalte gegeven aan het 'gij geheel anders' (Efeze 4:20)? Is bijvoorbeeld een kop als in het *Reformatorisch Dagblad* naar aanleiding van de

Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen. (Ex 23:2)

“**Het meer en meer loslaten van God en Zijn gebod en het zelf bepalen van normen en waarden, wordt onze tijd gepresenteerd als een bevrijding en emancipatie van de mens.**”

onderwijsdag van *Colon*, gehouden op 28 september 2016, terecht: 'Christelijke leraar biedt hoop'? Wordt die geboden hoop bepaald door en ingevuld vanuit het behoren tot de gewenste kerkelijke gemeenschap (en mogelijke ondertekening van de drie formulieren van enigheid), of door het werkelijk wedergeboren zijn van een docent? Vragen ouders zich überhaupt wel eens af of de docent voor de klas (en directieleden) wel wedergeboren is (zijn)? Immers, dat zou toch verwacht mogen worden, als er gesproken wordt over een 'christelijke leraar' en een 'christelijke school'.

Een wachter leest het Woord!

Vanuit ervaring en praktijk (als ouder, predikant en docent) moet ik vaststellen dat, evenals vandaag menig predikant op de preekstoel zich niet zeker weet van behoud, ook het overgrote deel van de docenten deze zekerheid ontbreekt. Hooguit tref je enige religieuze affiniteit aan, maar wat vaak ook een uitgesproken vijandigheid tegenover God en diens Woord. Is het dan een wonder dat de dagopening kant nog wal raakt en de lessen allerminst spiegelen met Gods Woord? Dat te bevragen zaken als mandala's en occulte literatuur, evolutie, dubieuze sociale vaardigheidstrainingen enz. enz. gepresenteerd worden aan onbevungen kinderzielen? De docent die zich wel het eigendom van Jezus Christus weet, loopt, als hij/zij hier verantwoordelijkheid neemt, maar al te vaak een groot risico. Soms betekent dit, dat hij/zij op dubieuze wijze het veld moet ruimen, terwijl de redenen van een vertrek naar buiten toe ingenieus verhuuld worden. Waar is de ouder hier als wachter? Maar allereerst, zijn ouders nog wachter binnen het gezin?

Ten aanzien van alle eerder genoemde maatschappelijke terreinen valt de vraag te stellen waar is, als het gaat om christelijke normen en waarden, de wachter?

Wie heeft het laatste Woord

Is het geschetste beeld te somber? Voor wie de werkelijkheid onder ogen durft te zien, zal eerder gelden

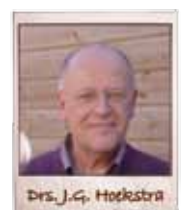
dat het beeld zelfs nog onvolledig is. De enige grond voor optimisme is het Bijbelse gegeven, dat God die het eerste Woord heeft in deze ook het laatste Woord zal hebben. **De geschetste ontwikkeling die past bij de door Hem in zijn Woord voorgezegde tekenen van de tijd, zijn om die reden allerminst een alibi voor apathie, maar allereerst een aansporing om als wedergeboren kind van God je verantwoordelijkheid te nemen en vervolgens in geloof te verwachten dat Hij in en met de wederkomst van Jezus Christus het gelijk van zijn Woord zal bevestigen.** Dat laatste geeft de moed om tegen de stroom in te gaan, het Woord van Exodus 23:2 indachtig, dat zegt: *'Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen.'* Daarnaast bepaalt het ons erbij om de eerder aangehaalde woorden van Paulus uit 2 Corinthiërs 15:5 serieus te nemen en dat, vanuit het besef dat een ieder van ons persoonlijk rekenschap voor God heeft af te leggen. Ook in deze heeft Hij het laatste Woord. **Blijft voor nu actueel: waar zijn de wachters?**

Jesaja 62:6 en 7

Op uw muren, o Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld, die de ganse dag en de ganse nacht nimmer zullen zwijgen. Gij, die de Here indachtig maakt, gunt u geen rust. En laat Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem grondvest en het stelt tot een lof op aarde. ■

Drs. J.G. Hoekstra

“ **Ten aanzien van alle maatschappelijke terreinen valt de vraag te stellen waar is, als het gaat om christelijke normen en waarden, de wachter?** ”

Drs. J.G. Hoekstra is predikant en was docent bij het voortgezet onderwijs.

Diverse boeken heeft hij op zijn naam staan. Voor Bijbel & Onderwijs heeft hij 'Soep van Keistenen' geschreven.

Bijbel en relatie

Het huwelijk in ere, het bed onbezoedeld Bijbelse visie op relatievorming

Inleiding

De Bijbel begint met een huwelijk (tussen Adam en Eva) en eindigt met een huwelijk (de bruiloft van het Lam). God heeft dus een bedoeling met het huwelijk. Deze bedoeling te kennen en te leren is noodzakelijk, opdat wij tot een huwelijk naar Gods wil komen. Geloven wij vandaag nog dat God het is die samenvoegt (Mat 19:6) en dat Hij getuige is bij het huwelijk (Maleachi 2:14)? De huidige opinie in veel christelijke gemeenten en de staat waarin veel christelijke (huwelijks)relaties verkeren, vragen om een grondige Bijbelse bezinning. Er ligt een bijzondere pedagogische rol in het gezin en in de gemeente. Ik noem bewust het gezin als eerste, omdat voor de vader een sleutelrol is weggelegd zoals we zullen zien. Laat ik eerst een definitie van seksualiteit geven: *Een geschenk van God aan de mens (Gen 3) dat niet alleen dient tot voortplanting, maar tot eenwording van man en vrouw, een afbeelding van Christus en de Gemeente (Ef 5:32)*. (R.H. Matzken, *Dialectisch woordenboek*, pag.34).

Gelijkvormigheid aan de wereld?

In december 2012 werd Bert den Hertog, destijds directeur van de landelijke studenten organisatie IFES, bevraagd welke veranderingen hij onder christelijke studenten waarnam. Hij zei: "Dat verschillen verdwijnen zie ik bijvoorbeeld in een onderzoek naar seksualiteit dat is uitgevoerd onder verschillende studentenverenigingen. De verschillen tussen christelijke en niet-christelijke studenten op dit gebied zijn miniem."¹ Het blijkt dat seksuele gemeenschap in christelijke kringen al lang niet meer het exclusieve domein van het huwelijk is. Zelf heb ik sinds 2006 in het bestuur van een christelijke boekhandel gezeten en durf te beweren dat de meeste

christelijke boeken die de laatste tien jaar zijn uitgekomen op het gebied van relatievorming, ronduit on-Bijbels zijn. Sterker nog, door te suggereren dat het christelijke boeken zijn, worden onze jongeren ingewijd in een wereldse visie op relatievorming en seksualiteit waardoor de betekenis van het huwelijk wordt uitgehold en samenwonen en echtscheiding als normaal gezien worden. De ervaring van anderen is daarbij de norm geworden. De relatie betekent ook niet meer onder hetzelfde dak te leven en de ander hoeft ook geen christen te zijn, zoals bleek vlak voor de kerst in het interview bij de NOS: "Zij gelooft, hij niet".²

Annemijn (19) heeft geen probleem een relatie met een ongelovige aan te gaan. "In de eerste maand stelde Annemijn haar kersverse vriend al meteen op de proef: of hij aanwezig wilde zijn bij haar doopdienst...Ik vroeg hem erbij, omdat dat toch wel een heel belangrijk moment is voor mij." Daarmee stemde hij in. *En seks voor het huwelijk dan?* Annemijn: "We hebben daar best veel over gesproken, maar denken er allebei hetzelfde over: het hoort bij een gezonde relatie, dus het is geen bezwaar voor ons." Het geloof is voor Annemijn naar eigen zeggen vooral een manier van leven. "Ik hou er niet van om over mensen te oordelen. Dat staat zo in de Bijbel en daar leef ik naar." *Wel of niet naar de kerk?* "Ik ben in de weekenden veel bij hem. Daar is geen evangelische gemeente, dus ik kan niet vaak gaan."

1. www.ifes.nl/actueel/nieuwsarchief/interview-bert-den-hertog/#.W1cHkk4iyM9
2. www.nos.nl/op3/artikel/2149970-zij-gelooft-hij-niet-westaan-best-verschillend-in-het-leven.html

De mens centraal?

Een verschuiving heeft plaats gevonden van trouw aan de ander naar trouw aan jezelf in de relatie. Als het niet meer goed voelt, dan neem je een relatiepauze. Dat werkt bevrijdend. De, wat mij betreft diabolische, vraag wordt dan gesteld: Kan ik leren om mezelf trouw te blijven, of moet ik de relatie beëindigen?³ Meestal wordt de relatie beëindigd.

Het gaat niet meer om trouw aan God en trouw aan de ander, maar het gaat om trouw aan jezelf. De bevrijding is niet van de zonde, maar van het juk van de Bijbel en van God, zodat jezelf de norm bent geworden. De mens op de troon die zichzelf tot god heeft gekroond en zelf bepaalt wat goed en kwaad is en zich niet meer laat beoordelen. Dit sluit aan bij de verandering in veel christelijke gemeenten waar ook de geloofsbeleving centraal staat. Hiermee wordt bedoeld het gevoelsmatig zelf vaststellen dat God aanwezig is. Vaak in muziekmomenten. Het moet goed voelen voor mij. Christus, het Woord, staat niet meer centraal maar de hoorder, de mens en zijn ervaring. De Bijbel wordt selectief gelezen en de zonde wordt niet meer benoemd. Het kruis van Christus is een holle klank geworden, het vlees tiert welig en het is een kwestie van tijd dat de zonde uitbreekt. Dezelfde man-made theologie komen we tegen bij relaties. Het voelt goed, ik ben gelukkig, God heeft mij zo gemaakt.

Seriële monogamie als nieuwe norm?

Ik sprak een christenstudent die mij introduceerde tot wat nu gangbaar is onder christelijke studenten: "seriële monogamie". Je bent trouw in een seksuele relatie dat vraagt de Bijbel, maar hoe lang de relatie duurt, dat weet je niet. Je kunt dus een relatie aangaan en beëindigen en daarna gewoon weer op zoek gaan naar een nieuwe relatie. De relatie kan voor de studieduur zijn, maar ook voor een vakantie. Tijdens mijn studententijd gingen (niet-christelijke) studenten uit en ruzieden bij thuiskomst welke jongen bij welk meisje ging slapen. Een "one night stand". Het kan nog bonter. Er zijn tegenwoordig muziekefeesten waar hotelkamers voor 'het moment' kunnen worden gehuurd. De drogredenering van seriële monogamie zal nu wel duidelijk zijn.

In het Engels heb je de uitdrukking "to fall in love". Wij zeggen verliefd worden of raken. Dat is passief. Daarmee wordt een onrealistisch en on-Bijbels beeld geschetst, alsof het iets is dat je overkomt, waar je niets aan kunt doen en dat dus onweerstaanbaar is. Het wordt voorgesteld als een dierlijk magnetisme. Daarnaast kan dit gevoel ook weer gaan, zoals we lezen bij Amnon (2 Sam 13:15). Deze leugen die vooral via films en muziek tot ons komt, maakt niet gelukkig. Jezus, zegt in Joh 4:18 tegen de vrouw bij de bron te Samaria: "Gij hebt wel gezegd: Ik heb geen man. Want gij hebt vijf mannen gehad, en die gij nu hebt, is uw man niet; dat hebt gij met waarheid gezegd." Ze was kennelijk niet gelukkig in de liefde.

“ De Bijbel wordt selectief gelezen en de zonde wordt niet meer benoemd. Het kruis van Christus is een holle klank geworden, het vlees tiert welig en het is een kwestie van tijd dat de zonde uitbreekt. ”

Kiezen wij of voegt God nog samen?

Wij zijn geschapen naar Gods beeld met een goddelijke bestemming. Door de Heere Jezus mogen christelijke jongens en meisjes biddend op zoek gaan naar degene die Hij bestemd heeft. Hij wil hen samenvoegen tot hun geluk, maar ook tot Zijn eer en bruikbaarheid. Veel voorbeelden uit de Bijbel tonen dat aan. Dit betekent wel: **zonder bekering geen verkering.**

Ik noem hier kort een Bijbels voorbeeld in het huwelijk tussen Izaäk en Rebecca (Gen 24). We zien hier dat God Rebecca als vrouw voor Izaäk kiest en haar bij hem brengt. Zij is zeer schoon, een maagd, behulpzaam en gastvrij. Er wordt instemming, ja zegen, van haar ouders gevraagd en ook zij zelf wordt gevraagd of ze wil. Als Rebecca Izaäk voor de eerste keer ontmoet, bedekt zij zich met haar sluier. Wat een verschil met de ontdekkende kleding die we heden ten dage in veel christelijke gemeenten tegenkomen! Pas aan het eind van het

3. [www.psychologiemagazine.nl/advies/trouw-aan-mezelf-in-mijn-relatie/Hartstocht en reinheid](http://www.psychologiemagazine.nl/advies/trouw-aan-mezelf-in-mijn-relatie/Hartstocht%20en%20reinheid) – Elisabeth Elliot

Rebecca en Ruth

verhaal wordt zij hem tot vrouw en hij kreeg haar lief. Ik geloof, dat we in dit verhaal een diepere zin zien van hoe de gemeente als bruid bij Christus wordt gebracht door de Heilige Geest (de knecht Eliëzer), maar ook een praktisch voorbeeld hoe God een jongen en een meisje samen kan brengen tot voortgang van zijn heilsplan in volmaakt geluk. Het huwelijk is een uitdrukking van Gods geheimenis en grote heilsplan voor de mens.

In Deut 22 zien we de huwelijkswetten waarbij de centrale boodschap is dat seksuele gemeenschap hoort bij een levenslange huwelijksrelatie. Seks is voor in het huwelijk en niet vóór het huwelijk. Seks vóór het huwelijk is dus een vorm van ontucht. Ontucht volgens de Nederlandse wet zijn alle handelingen die gedachten opwekken met een seksuele strekking die in gaan tegen de geldende sociaal-ethische norm. De Bijbelse norm is anders dan de huidige maatschappelijke norm. Het is niet alleen de Bijbelse norm, maar ook de Bijbelse ervaring, zoals we zien bij Izaak, Boaz (Ruth 4:13) en Jozef (Matt 1:25). *De ongetrouwden die geslachts-gemeenschap begeren ... laten zij trouwen! Want geslachtsverkeer hoort binnen het huwelijk van man en vrouw.* (1 Cor 7:9.)

In Gen 5 lezen we, dat de zonen Gods zagen dat de dochters der mensen schoon waren en zij namen wie zij maar verkozen en dan komt in het volgende hoofdstuk Gods oordeel over de wereld. Dit vleselijke principe van zien en kiezen wie je maar wilt, ligt ten grondslag aan veel huwelijksongeluk ook in onze dagen. De vorsten van farao zagen Sarai's schoonheid en brachten haar bij farao, Sichem zag Dina en lag bij haar en verkrachtte haar, Simson zag een vrouw en wilde haar hebben. Daarna zag hij een hoer en lag bij haar. Uiteindelijk verloor hij zijn ogen! David zag Bathseba.... **Wij moeten dus leren te zien op God en af te zien van onze eigen begeerten. God leerde Samuël dat de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan. Gods leiding is nodig in het maken van de juiste keuze.**

De rol van de vader in de opvoeding

Het Bijbelse beeld is opvoeding tot Christus, zoals we lezen in Gal 3: 23 en 24. Opvoeding gaat in eerste instantie uit van het Bijbelse denken. Het is de taak van de ouders om kinderen dit denken te onderwijzen en de noodzaak om hieraan ondergeschikt te

“ Het huwelijk is een uitdrukking van Gods geheimenis en grote heilsplan voor de mens. ”

te leven. Dit, totdat ze in Christus zijn ingelijfd, Hem hebben leren kennen en de werkelijkheid van de inwoning van zijn Geest weten. In de christelijke opvoeding gaat het dus niet om opvoeding tot onafhankelijkheid en (wereldse) vrijheid.

De vader waakt ook over de eer van zijn huis en van zijn dochter, zodat zij als maagd het huwelijk in kan gaan. (Deut 22). Ook mocht het heilig zaad niet vermengd worden met de volkeren rondom (Ezra 9). Dus geen ongelijk juk (2 Cor 6:14) met een ongelovige, maar trouwen mits in de Heere.

De vader is ook hoofd in zijn gezin. (1 Cor 11:3 en 1 Cor 15:28). Hij voedt zijn zonen op, zodat ze zelf als hoofd kunnen functioneren. De dochters gaan van het hoofdschap van de vader door het huwelijk naar het nieuwe hoofdschap van hun man. (Ef 5) Daarom moet een zoon ook zijn ouderlijk huis verlaten en zijn vrouw aanhangen. Goede boeken over dit thema zijn *“Hartstocht en reinheid”* en *“The mark of a man”* van Elisabeth Elliot.

Slot en waarschuwing

Als wij God en Zijn woord eren, dan zal Hij ook ons tot ere brengen. Ik spreek regelmatig toekomstige zendelingen en mag dan getuigenissen horen hoe God man en vrouw bij elkaar heeft gebracht. Sommigen komen uit door zonde gebroken situaties. Als de Bijbel tot levensnorm wordt verheven, dan komt Zijn genade tot een volledig herstel. Dat zien we ook bij Rachab. *Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld, want hoereerders en echtbrekers zal God oordelen* lezen we in Hebr 13:4. Dit zijn ernstige woorden voor onze tijd. ■

Ing. W. van der Meer

Ing. Van der Meer is na een internationale carrière nu voorzitter van de zendingsorganisatie NGW.

Een historisch waardevol proces

Het apenproces¹ (1)

In twee artikelen willen we stilstaan bij een van de beroemdste processen in de Verenigde Staten, het zogenaamde 'Apenproces' of 'Scopesproces', gehouden in het plaatsje Dayton in Tennessee in 1925. Het ging in dit proces over het al dan niet mogen onderwijzen van de evolutietheorie op scholen en is een markeringspunt geweest in het imago van Bijbelgetrouwe christenen als 'fundamentalisten' en heeft voor ons leerzame lessen. Het proces laat helder de macht van de media zien en de kracht van de lobby die tegen Bijbelgetrouw christelijk onderwijs is. **Hoewel het proces zich afspeelde in 1925 is vooral de verdedigingsrede - die echter nooit uitgesproken werd! - hedentendage voor christenen die de betrouwbaarheid van de Bijbel, ook als het gaat over de schepping in zes dagen, nog de moeite waard om kennis van te nemen.**

De voorgeschiedenis

1919 – Een biologieboek van G.W. Hunter voor highschoolstudenten verschijnt. Het boek bevat een deel over evolutie. In de staat Tennessee wordt dit boek gebruikt o.a. door de docent John Scopes (1900-1970) op de Rhea County High School.

1922 – William Jennings Bryan en anderen beginnen een campagne om het doceren van de evolutietheorie op scholen te verbieden.

Bryan (1860-1925) was een Amerikaans advocaat en politicus en van 1913-1915 minister van Buitenlandse Zaken. Voor de Democratische Partij was hij driemaal presidentskandidaat. Na zijn verlies van de campagne van 1900 spreekt hij regelmatig tegen de evolutietheorie en voor een striktere interpretatie van de Bijbel. Hij vond o.a. dat Darwins theorieën de moraliteit aantastten. In zijn strijd tegen het darwinisme richtte hij zich vooral op het onderwijs in deze theorie op scholen en steunde hij het verbod op dergelijk onderwijs in enkele zuidelijke staten. Zijn inspanningen worden beloond, want...

21 maart 1925 - In het Huis van Afgevaardigden van Tennessee wordt een wet aangenomen (de zgn. 'Butler Act') die het doceren van de evolutietheorie op publieke scholen verbiedt.

21 april 1925 – Scopes bespreekt met zijn studenten het deel van Hunters biologieboek over evolutie zoals hij al jaren doet.

3 mei 1925 – Het bestuur van de *American Civil Liberties Union* (ACLU) in New York bespreekt de wet uit Tennessee en komt met een persbericht, dat het elke docent zal bijstaan die deze wet wil overtreden.

Om een lang verhaal kort te maken: dit bericht wordt overgenomen in kranten en er wordt iemand gevonden die een proefproces wil uitlokken om de (on)grondwettelijkheid van deze wet te laten beoordelen. Scopes wil er wel aan meewerken, hij ontvangt een dagvaarding, wordt gearresteerd en hangende het proces weer vrijgelaten. Scopes moet voor een jury verschijnen.

De ACLU verklaart zich bereid om hem bij te staan met financiële hulp, juridisch advies en publiciteit. Hoogleraar in de rechten John Neal is bereid Scopes te verdedigen en ook journalisten worden aan het verdedigingsteam toegevoegd.

De *World Christian Fundamentals Association* vraagt Bryan de aanklagers van Scopes in het proces bij te staan, hetgeen Bryan bereid is te doen.

Het proces

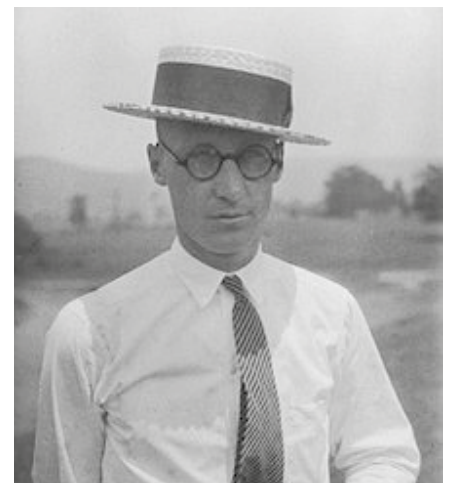
25 mei 1925 – Zeven studenten verklaren aan de jury dat Scopes de evolutieleer gedoceerd heeft en hij wordt formeel in staat van beschuldiging gesteld en de procesdatum wordt vastgesteld op 10 juli.

Scopes reist naar New York, spreekt met het bestuur van de ACLU en wil graag een andere advocaat nl. Clarence Darrow, één van de beroemdste Amerikaanse strafpleiters, wat wordt toegestaan.

Darrow (1857-1938) was een Amerikaans strafpleiter en lid van ACLU. Hij was een vurig pleitbezorger van agnosticisme, persoonlijke vrijheid en de afschaffing van de doodstraf.

W.J. Bryan

John Scopes

1. Het idee voor dit artikel ontstond door het lezen van "Ein fundamentalistischer Lehrer hat geklagt..." in *Informationen aus der Studiengemeinschaft Wort und Wissen*.

Bronnen: California State University Dominguez Hills: William Jennings Bryans Closing Statement; Wikipedia: Scopes Trial, William Jennings Bryan, John Scopes, Clarence Darrow. Illustraties: Wikipedia.

Begin juli komt Bryan naar Dayton en loopt het stadje vol met advocaten, deskundigen, journalisten en evangelisten, kortom met allen die het belang van dit proces inzien en het willen volgen.

Op 10 juli 1925 begint het proces, dat in de kern om niets anders gaat, dan de vraag of Scopes de *Butler Wet* heeft overtreden. Het wordt echter een nationale mediagebeurtenis en een strijd tussen evolutionisten en creationisten!

Darrow en de ACLU, wilden de (on)grondwettelijkheid van de wet laten beoordelen, maar dat kon niet in dit proces. Dat zou pas – alleen na veroordeling van de aangeklaagde – in hoger beroep kunnen worden beoordeeld door een gerechtshof. Daarom vroeg Darrow om de aangeklaagde schuldig te verklaren aan het overtreden van deze wet en af te zien van beide slotpleidooien, omdat die niet meer nodig waren, want de verdediging van de aangeklaagde vroeg juist zijn veroordeling! Darrow zei, dat Scopes zijn studenten inderdaad geleerd heeft dat de mens afstamt van een lagere klasse van dieren, dat dat niet tegengesproken wordt en dat het iedereen tijd en geld zou besparen als de jury de beschuldigde schuldig zou verklaren!

William Jennings Bryan had weken gewerkt aan zijn pleidooi ter schuldigverklaring, maar die was door deze zet van Darrows geheel overbodig geworden en hij kon hem niet meer houden.

Scopes wordt inderdaad schuldig verklaard en door de rechter veroordeeld tot \$100 boete.

En daarna...

William Bryan overlijdt vijf dagen na deze uitspraak. Na zijn overlijden geeft mevrouw Bryan de tekst van het niet-gehouden pleidooi aan Bryans vriend George Milton, president en redacteur van *The Chattanooga News*, die de rede alsnog publiek gemaakt heeft.

In hoger beroep wordt de uitspraak van de rechter vernietigd, omdat volgens de constitutie van Tennessee de jury het recht heeft de hoogte van de boete te bepalen, als die hoger is dan \$ 50 en niet de rechter.

C. Darrow

John Scopes wordt door deze vormfout vrijgesproken en is daarna niet meer berecht.

Scopes verklaart later in 1927, nadat alles voorbij is, dat hij de wet niet overtreden had, omdat hij de lessen over evolutie overgeslagen had, maar dat zijn advocaten de studenten ten behoeve van de voortgang van het proces anders had laten verklaren.

Dit proces had een mijlpaal moeten worden in de Amerikaanse geschiedenis, maar was geëindigd in een soort circus. Er waren eigenlijk alleen maar verliezers. Bryan, omdat hij zijn pleidooi niet mocht houden. Darrow, omdat het hof de zaak in hoger beroep niet verder wilde behandelen op een vormfout. De journalisten, die in grote getalen opgekomen waren. Er waren meer dan 200 journalisten om het proces te verslaan en dagenlang had het proces de voorpagina's van talloze Amerikaanse kranten gehaald. Er waren getrainde chimpansees die kunstjes voor het gerechtshof vertoonden. Er werden smaad- en spotredenen over Bryan en de inwoners van Tennessee gepubliceerd en creationisten werden weggezet als lieden die achterlopen en onwetenschappelijk zijn.

Maar vooral waren de creationisten verliezers. De publiciteit die er hierover geweest was, had een enorme

toename in de verkoop van boeken over de evolutie teweeggebracht. Daarnaast is door die publiciteit het imago van Bijbelgetrouwe christenen door dit proces sindsdien blijvend beschadigd. Er zijn over het proces veel boeken geschreven, cartoons getekend, films gemaakt en er is zelfs muziek op gecomponeerd. In de film *Inherit the Wind* komt Darrow als een vrijheidsheld naar voren en de integere Bryan als een onverbeterlijke creationist en fundamentalist.

De rechtbank is in 1979 gerestaureerd is, waarbij de oorspronkelijke rechtszaal in ere hersteld is en elk jaar worden daar nog delen van het proces nagespeeld...

Beeldvorming

De beeldvorming over dit apenproces werkt tot op heden nog door in de verkeerde indruk die gewekt wordt, alsof het proces aangespannen was door fundamentalisten die wilden voorkomen dat de evolutie op scholen geleerd wordt en dat de rechtbank gevonnist heeft, dat dat geleerd mocht worden, omdat die fundamentalisten geen argumenten tegen het evolutionisme hadden.

Er is wat dat betreft dus weinig nieuws onder de zon. Ook nu maken zich lobbygroepen sterk om het 'fundamentalistische Bijbelonderwijs' op scholen te bestrijden en belachelijk te maken en hebben de media, die hieraan graag meewerken, een onvoorstelbare invloed op de publieke opinie.

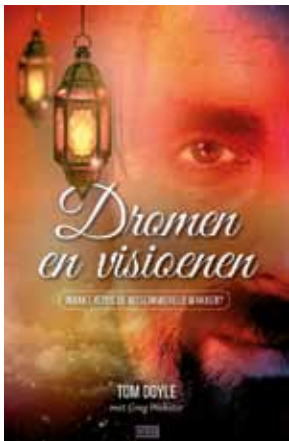
De rede van Bryan ('Bryan's Last Speech') is tot op heden nog zeer de moeite waard om kennis van te nemen. In een volgend artikel willen we die redenen samenvatten. Hij bevat een beknopte maar gefundeerde kritiek op de evolutietheorie, ook op de gevolgen ervan voor ethiek en moraal. Na bijna 100 jaar is daarvan nog niets achterhaald. ■

De heer Plattel is oud-bestuurslid van B&O

Dromen en visioenen bij moslims

Het bovenstaande onderwerp is een onderwerp waar verschillend over gedacht wordt. Op de deelsite van B&O, Huis van islam, staat er al een artikel over: <https://bijbelenonderwijs.nl/huis-van-islam/visioenen-en-dromen-onder-moslims/>. Bovendien is er ook nog bij het secretariaat een uitgebreid Engels artikel. Een grote zendingsorganisaties als de MSOE in Siegen (Duitsland) heeft met dankbaarheid de onderhavige artikelen ontvangen. Onderstaand een artikel uit het evangelisch getinte Duitse blad "Zeitruf", nummer 4/2016.

Naar aanleiding van het wijd verbreide boek: 'Dromen en visioenen' van Tom Doyle en Greg Webster Advies in de vorm van een brief

Geliefde broeder in het geloof,

Het grote onderwerp waarop ik in deze brief gedetailleerd in wil gaan, is de vraag of Christus zichtbaar aan moslims verschijnt om hen tot navolging te roepen. Dat is immers de gronduitspraak in het boek 'Dromen en visioenen',

geschreven door Tom Doyle en Greg Webster. De verhalen zijn indrukwekkend en gevoelsmatig overtuigend geschreven. De vraag is nu of God vandaag de dag op deze manier handelt, hoewel dit niet door de brieven van de apostelen in het Nieuwe Testament ondersteund wordt. De alles beslissende vraag is: *Handelt God vandaag de dag in uitzonderlijke gevallen in tegenspraak met Zijn Woord?*

De auteurs doen moeite om aan te tonen, dat daar Bijbelse argumenten voor zijn. Juist daar openbaart zich de totale onwetendheid van beiden, als het gaat om een zuivere Bijbeluitleg. Vrolijk vermengen ze oud- en nieuwtestamentische verschijningen van engelen voor, met dromen van Paulus en Petrus na Pinksteren. De verschillende heilstijden worden volledig weggewerkt. Dat is tamelijk chaotisch. Het doet jammer genoeg sterk denken aan de typische handelswijze, die men anders alleen van sektariërs kent.

Na Pinksteren waren er zonder twijfel slechts drie personen die de verheerlijkte Christus zagen: 1. Stefanus voor de steniging (Hand 7:55-56); 2. Saulus van Tarsen (Hand 9:3-9; 1 Kor 9:1) en 3. Johannes op het eiland Patmos (Openb 1:12-18). Hij was de laatste van de drie en zag Hem, precies zoals Stefanus en Saulus **verheerlijkt**, zoals Hij sinds de hemelvaart werkelijk is. Saulus viel bij deze verschijning op de grond. Johannes viel krachteloos als dood aan Zijn voeten. Wanneer de HERE dus vandaag aan iemand zou verschijnen, dan in deze verheerlijkte gestalte. Ook is Christus aan de drie slechts één keer verschenen. Dat is in het boek 'Dromen en visioenen' heel anders. Niemand valt als

dood neer. Alles is geheimzinnig romantisch. Er verschijnt een mystieke Jezus die slechts kijkt en met zijn ogen 'spreekt' of eigenaardige dingen zegt, zoals wanneer hij een moslima in Duitsland naar de dominee van de Evangelische Kirche stuurt, die vanuit zijn theologie verplicht is om haar de dwaalleer van de doop door wedergeboorte bij te brengen, waardoor zij niet gered kan worden (een christen dus die een zoekende vrouw op een dwaalspoor brengt?). Deze verschijnt aan moslims vier tot zelfs twintig keer achter elkaar. Al bij deze eerste Bijbelse punten vallen de getuigenissen door de mand.

Dan nemen we het volgende punt:

Wij leven in het tijdperk van de gemeente/de genade. Ook hier hebben de uitspraken in de brieven van de apostelen?) prioriteit.

Wat staat daar over "Jezus zien"? 1 Johannes 3:2: *"Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten, dat als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien, zoals hij is."*

Hier staat duidelijk, dat wij Hem pas zien kunnen, als wij Hem gelijk zullen zijn. Dat is in de toekomst, bij de opname zoals in 1 Kor 15:51 staat: *"Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden."*

Op het moment van de opname, worden wij 'veranderd' en dus 'aan Hem gelijk'. Ook Petrus schrijft hier duidelijk over in 1 Petrus 1:8: *"Hoewel u hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u hem nu niet ziet, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde."*

Dat is de geldige en door de Heilige Geest geïnspireerde leer. Daaraan moeten we in deze verleidende eindtijd vasthouden. De auteurs van het boek komen met nog een argument om ons van de echtheid van de visioenen te overtuigen: ze hebben de genoemde personen persoonlijk aangehoord en ook gevraagd of ze bereid zouden zijn om voor hun geloof te sterven. Daarop hebben alle "ja" gezegd. Deze uitspraak betwijfel ik **niet**. De kern ligt in de vraag: *Is de bereidheid tot de martelaarsdood een bewijs, dat er wedergeboorte heeft plaatsgevonden?* Laten we vooraf bedenken, dat ook veel moslims bereid zijn voor Allah te sterven. Waaraan herkent men een wedergeboren mens? Wel, als eerste aan de vrucht. Als de Heilige Geest in het leven binnenkomt, brengt Hij vrucht voort, die volgens Gal 5:22 uit de volgende onderdelen bestaat: *"De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing."*

De bereidheid tot de martelaarsdood is daar niet bij. Laten we bedenken dat de bevroegde personen dat uit overtuiging gezegd hebben. Zoals ik ook zeg: Ja, ik ben bereid om voor Christus te sterven. Dat geloof ik serieus. **Maar**, pas als deze situatie komt, zal het duidelijk worden of ik er **werkelijk** toe bereid ben. Er is de spanning tussen theorie en praktijk. Daarom is dit geen bewijsvoering voor wedergeboorte. Hoeveel wedergeborenen zouden op deze vraag antwoorden: "Voor Christus te sterven? Nee, ik geloof dat ik voor deze stap vandaag nog te zwak ben." Toch woont de Geest in hen en zij zijn gewoon eerlijk en geven er de voorkeur aan zich niet groter voor te doen.

Ik wil graag duidelijk maken, dat ik de getuigenissen van de in het boek geciteerde personen zeker niet betwijfel. Zij hadden zeker 'Jezusvisioenen'. Maar het was niet de in de Heilige Schrift geopenbaarde Jezus, maar een *spiritische verschijning*.

Het valt me persoonlijk erg zwaar, u dit te schrijven. Want al te graag zou ik geloven, dat de HERE in bepaalde landen persoonlijk de zendingsopdracht van de gemeente uitvoert.

Maar als we dat als feit accepteren, verwerpen wij het geïnspireerde Woord van God. En dat weiger ik tot mijn laatste ademtucht. Het boek is voor mij een duidelijk bewijs, hoe de antichristelijke geest op deze schijnvrome manier probeert ons van de Bijbel weg te lokken, zodat wij het Woord van God niet meer helemaal voor vol aannemen. De boze wil het er bij ons inhameren: "God maakt ook weleens

uitzonderingen! De uitspraken in het Nieuwe Testament zijn niet in steen gemetseld!" Dat is de grote verzoeking! Daarom wil ik u, beste geloofsbroeder, van harte aanmoedigen, om u aan **Gods Woord** vast te houden, ook in deze kwestie.

De HERE zal u daarin sterken, bevestigen en zegenen!

Met een hartelijke groet,
uw Ronald Graf

vertaling: Laura Vos

“ Ik wil u, beste geloofsbroeder, van harte aanmoedigen, om u aan Gods Woord vast te houden, ook in deze kwestie. ”

DOORDENKER:

“Mijn geweten is gevangen in Gods Woord, daarom kan en wil ik niet herroepen.”

Maarten Luther
op de rijksdag in Worms
18 april 1521

Genesis 1-11

Recensie van het boek "In het begin"

Het boekje 'In het begin', geschreven door Hugo Bouter, toont de betrouwbaarheid en het grote belang van Genesis 1 tot 11 aan. Tal van belangrijke beginselen, die hun stempel hebben gedrukt op de wereldgeschiedenis en die van blijvende betekenis zijn tot aan het eind van de tijden, zijn in de eerste hoofdstukken van de Bijbel geopenbaard.

De boodschap van Genesis is gebaseerd op concrete feiten. Dat blijkt uit de geslachtsregisters die de vroegste geschiedenis van de mensheid in een duidelijk historisch kader plaatsen en de zeven kortere of langere levensbeschrijvingen in Genesis.

Genesis 1 beschrijft hoe de schepping werd voorbereid voor de mens, die tenslotte als de kroon van Gods schepping op het toneel verscheen, en als het hoofd ervan werd aangewezen. Genesis 2 neemt de schepping van de mens als uitgangspunt voor een nadere beschrijving van de verschillende relaties waarin hij was geplaatst: de relatie met de Schepper, de schepping, de medescheppelingen en de relatie man/vrouw.

De schepping van de eerste mens is een groot wonder vanwege de voor ons onbegrijpelijke verbinding tussen geest en stof, levensadem en materie. Men kan het vergelijken met het geheim van de nieuwe schepping, de nieuwe geboorte van hen die met Christus, de hemelse Mens, zijn verenigd.

In de grote tegenstelling tussen beide broers Kain en Abel, kunnen we het contrast zien tussen God en de duivel, tussen het licht en de duisternis, tussen het leven en de dood. Dat contrast is ook te zien in hun nageslacht. Twee verschillende mensenfamilies: de kinderen van het licht en die van de duisternis. Dat verschil loopt uit op de wereldwijde vloed en daarna het oordeel van de spraakverwarring na de torenbouw van Babel.

Het boekje is een grondige Bijbelstudie. In de tweede appendix staan meer dan 100 teksten geciteerd uit het Nieuwe Testament die verwijzen naar Genesis 1-11. Bijbelteksten die verwijzen naar de schepping van de wereld, de schepping van de mens, de val van de mens, de nageslachten in onderling conflict, de grote vloed en de mensheid na de vloed. De auteur heeft ook een leerzame appendix toegevoegd met persoonlijke en dispensationele toepassingen van Genesis 1 en 2 (Appendix I).

Het boekje geeft een Bijbels antwoord op de visie van theologen die geloven in de macro-evolutie en vanuit dat standpunt de eerste hoofdstukken van de Bijbel beoordelen. Een aanrader voor ouders en leerkrachten die geloven in de onfeilbaarheid van Gods Woord.

In het begin

H. Bouter

77 blz.

distributie via CBC 't Gulden Boek

te Houten

Prijs € 4,90

ISBN 9789070926274

Dr. Wim Hoek is gepensioneerd scheikundige. Hij heeft voor B&O niet alleen artikelen geschreven die vooral op de deelsite 'Evolutie? Nee!' staan, maar ook brochures samengesteld.

“De schepping van de eerste mens is een groot wonder vanwege de voor ons onbegrijpelijke verbinding tussen geest en stof, levensadem en materie.”

Tegenaanval van de r.k.-kerk (contrareformatie)

In het jaar van de herdenking van de reformatie is het nodig om ook eens stil te staan bij de contrareformatie. In het tijdschrift van de verontruste lutheranen in de Landeskirche van Duitsland, *“Wort und Leben”*, stond een artikel over die tegenaanval van de rooms-katholieke kerk. Het zijn enkele bladzijden (blz. 272-275) uit een boek van Bernard Rogge, waarin de “verovering” van Silezië (nu voornamelijk Pools gebied) wordt beschreven. Het artikel is ingekort en bewerkt.

Het boek geeft een goed overzicht van de contrareformatie in Europa. De uitvoering van die contrareformatie was van plaats tot plaats verschillend. Een grote invloed op de maatregelen van de tegenaanval hadden de jezuiteten (= orde van de huidige paus), die aan de katholieke vorstenhoven als biechtvaders werkten. Als voorbeeld uit deze tijd kan de herkatholisering van de stad Glogau in Silezië dienen.

Hoe ging men met te werk?

De strijd in Silezië speelt zich af in de tijd van keizer Ferdinand (1503-1564) een broer van de bij ons bekende Karel V. Deze Ferdinand was in zijn laatste levensjaren een overtuigd aanhanger van de contrareformatie en de keizer heeft dan ook met behulp van de jezuiteten het werk van de reformatie teruggedrongen en het rooms-katholieke denken in zijn rijk weer plaats gegeven. De evangelischen in Silezië werden met een drogreden ervan beschuldigd met de vijanden van de keizer gemene zaak gemaakt of zich in ieder geval in hun afweer laks getoond te hebben. Voor het onderzoek naar deze vermeende schuld werd op bevel van de keizer een commissie ingesteld, door wie vooral tegen evangelischen aanklachten en processen wegens landverraad gestart werden. Het laatste en eigenlijke doel van het onderzoek was er echter op gericht om tot elke prijs van Silezië weer een rooms-katholiek land te maken. Als werktuig voor het bereiken van dit doel kozen keizer Ferdinand en de pauselijke legaat, kardinaal Caraffa, de burggraaf Carl Hannibal von Dohna, een volstrekt wereldsgezind denkend persoon, die slechts om zelf aan de macht te komen, zich in dienst van de contrareformatie stelde. Het begin van de terugvoering van de evangelischen naar de katho-

lieke kerk werd ook nu weer in de graafschap Glatz gemaakt, waarin ondanks de verdrijving van de evangelische geestelijken en ondanks het wegnemen van alle evangelische kerken, toch altijd nog de grote meerderheid van de inwoners evangelisch was.

Vanaf de kansels werd nu een keizerlijke verordening uitgevaardigd, dat alle inwoners van het district binnen een bepaalde termijn tot het katholieke geloof moesten overgaan of het land zouden moeten verlaten. **Als teken van deze overgang eisten men het neerknielen bij het misoffer en waar dat niet vrijwillig gebeurde, werd het met geweld afgedwongen.** Op deze manier is door het niets ontziende en schaamteloze gebruik van geweld het hele graafschap Glatz voor het evangelie verloren gegaan.

Spoedig kwam er een gelegenheid om ook op dezelfde manier Neder-Silezië in te lijven. Hier ontladde zich allereerst over de gemeente Glogau, die vroeger al aan de zwaarste vervolgingen door het domkapittel van Breslau blootgesteld was en veel geleden en gestreden had, alle ruwheid en boosheid van het katholieke fanatisme. Dezelfde kleine dorpskerk van Brostau bij Glogau, die voor de evangelischen gedurende de tijd van het begin van de reformatie tot het jaar 1594 als toevluchtplaats voor hun kerkdiensten gediend had, werd door het domkapittel in 1627 in beslag genomen. De evangelische dominee Preibisch werd verdreven en een katholieke geestelijke werd aangesteld. De inwoners werden voor de keus gesteld om te vertrekken

Silezië (Bron: Wikipedia)

Bernard Rogge:
“Het evangelie in de vervolging”, 8e druk, Basel 1920

of rooms-katholiek te worden. Enkelen die tegen dit ingrijpen protesteerden, werden in de gevangenis gegooid, maar ze moesten door bemiddeling van de keizerlijke ministerraad, die zich ten gunste van hen beriep op de majesteitlijke brief en op de overeenkomst die door bemiddeling van de keurvorst van Saksen tot stand was gekomen, weer vrijgelaten worden. Vol verbittering over deze beslissing deden het domkapittel en de katholieken van Glogau nu opnieuw aanspraak op de parochiekerk van de stad. De evangelischen drongen aan op het blijvend gebruik van de hun rechtens toebehorende kerk. Zogenaamd om het geschil te beslechten, maar in werkelijkheid met het doel, de evangelischen de kerk weer te ontnemen, benoemde de keizer een commissie, bestaande uit de evangelische hertog Georg Rudolf von Liegnitz, de graaf Dohna en de landshoofdman baron von Oppersdorf van Glogau. De hertog van Liegnitz wilde liever niets met deze hem afkeer inboezemende en bedreefd makende zaak te maken hebben. Graaf Dohna was verhinderd en zo was dan baron van Oppersdorf de

alleenrechter over de hele zaak. Op 9 september 1628 werd aan de bevolking het bevel tot het ruimen van de stadskerk afgekondigd en de evangelische geestelijke werd opnieuw afgezet. De zeer opgewonden menigte maakte aanstalten om, hoewel onbewapend, aan het bevel weerstand te bieden en weigerde de autoriteiten in de kerk te laten, totdat ze zelf tijd gehad hadden om nog een keer naar de keizer te gaan. Tot werkelijke daden van geweld is het bij deze weigering niet gekomen. Maar Oppersdorf meldde de gang van zaken in Wenen, waarbij hij het als poging tot opstand tegen het keizerlijk geweld voorstelde.

Met harde hand

Nu wilde ook graaf Dohna zich de roem aan de deelname aan een heldendaad ten dienste van het katholieke geloof niet laten ontnemen en hij deed mee met de nu volgende verovering van Glogau.

Op zijn initiatief werd het regiment van de Liechtensteinse dragonders tot voltrekking van het keizerlijk bevel erbij geroepen dat in de nacht van 29 op 30 oktober 1628, waarin alle wachten bij de stadstoren door katholieke burgers bezet waren, ongehinderd de stad konden binnenrukken. Ze bezetten meteen de Nicolaikerkerk en kwartierden zichzelf in bij de evangelischen wiens huizen hun door de katholieken werden aangewezen. Ze namen echter geen genoegen met de door de keizer bepaalde inbeslagname van de parochiekerk, maar met gebruikmaking van het meest ruwe geweld gingen ze er tegen aan om de burgerij met verschrikking en nood in de schoot van de katholieke kerk terug te dwingen. De Liechtensteinse dragonders hebben in Glogau de bijnaam van 'zaligmakers' verworven. Graaf Hannibal van Dohna, die hen aanvoerde, beroemde zich er zelfs op de grote apostel Petrus in het zaligmaken ver te overtreffen. Die had door zijn preek op één dag slechts drieduizend zielen tot God geleid, maar hij had zonder preek in dezelfde tijd een veel groter aantal bekeerd. *De al genoemde dominee Preibisch werd in de gevangenis geworpen en hem werden een kruis en een zwaard voorgelegd,*

waarmee hij of met het eerste de rooms-katholieke kerk, of met het andere de dood kon kiezen. Zijn eigen vrouw liet hem in de gevangenis zeggen dat hij maar beter het zwaard kon kiezen. Hij bleef standvastig en werd na betaling van tweehonderd gulden (munteenheid in Silezië) in het geheim vrijgelaten en uit de stad verdreven, omdat men wilde vermijden dat door het vermoorden van een evangelische geestelijke de burgerij nog meer opgewonden zou raken. Daarentegen werden de evangelische burgers door de in hun huis ingekwartierde soldaten zeer wreed gekweld. De gewone soldatenkost werd afgewezen, het zeldzaamste en duurste werd geëist en wat niet goedschiks gegeven werd, werd met bruto geweld geroofd. Door lichamelijke afstraffingen, het ontnemen van slaap en andere wrede middelen, zoals met de dreiging dat de inkwartiering net zo lang zou duren tot hen een papier voorgelegd was waarop stond dat de huiseigenaar volgens katholiek gebruik gebiecht had, probeerde men de weerloze mensen te dwingen hun geloof te verloochenen. Men mag zich erover beklagen, maar het is niet verwonderlijk, dat de op deze manier angst aangejaagde burgerij, vooral de mannen, bijna zonder uitzondering, hoewel slechts voor de schijn, het verlangde biechtpapier bij de dichtstbijzijnde priester haalden, om daardoor aan verdere kwellingen te ontkomen.

Bijna nog erger dan de mannen verging het de vrouwen. Eerzame jonge vrouwen werden verkracht. Bij moeders die in het kraambed lagen, nam men de baby's weg, legde hen in een hoek van de kamer, liet hen daar zonder verzorging en voeding, en genoten van de marteling van het moederhart, dat haar kind hoorde huilen en het toch niet kon helpen.

Zelfs van katholieke zijde, zoals door de bij de jezuitenorde behorende pater Nerlich, zijn de gruweldaden die door de Liechtensteinse soldaten begaan werden, achteraf afgekeurd en zeer scherp veroordeeld, hoewel zijn ordegenoten juist de eigenlijke

Bron: quest.nl

aanstichters tot deze geweldsmaatregelen zijn geweest. Men liet niet eens toe, dat de zo verschrikkelijk gekwelde burgers door te vluchten aan hun pijnigers probeerden te ontkomen. Wanneer men zo'n poging vermoedde, werden wachten voor huizen en kamerdeuren geplaatst en de bij de poorten op wacht staande soldaten hadden bevel om geen evangelischen te laten passeren. Het kwam voor, dat gegoede burgers smeekten om toestemming om te vertrekken en zich bereid verklaarden om alles achter te laten en van hun hele bezit aan geld en goed, van grond en huizen af te zien, wanneer men hen maar wilde laten gaan om zich buiten de stad in vrijheid werkelijk aan het evangelische belijden te houden. Hun aanbod werd met hoon afgewezen met als antwoord, dat het de keizer niet om hun vermogen ging, maar slechts daarom dat ze katholiek zouden worden.

Tegen de burgers die zich tegen het afnemen van de kerk verzet hadden, werd een afzonderlijk proces gevoerd. Een lakenwever werd tot de galg, een smid tot de dood door het zwaard en een andere tot openbare geseling veroordeeld. Veertien burgers die veroordeeld waren tot verbanning, bleven, slechts door de belofte rooms-katholiek te worden, voor de voltrekking van dit oordeel bewaard. De vroegere evangelische burgemeester die grote verdiensten had op het gebied van rust en orde, werd, slechts omdat hij een keer in een dorp op het land naar een evangelische kerkdienst gereden was, tot vierduizend daalders straf veroordeeld en zijn mooie tuin werd aan de jezuiten toegekend.

Bron: Wort und Leben (december 2016, nummer 60)

Vertaling: Laura Vos

HET GAAT OM KINDEREN.

➤ 1. HET VERHAAL VAN DAVID (Israël)

November 1943: dit jochie van zes jaar wordt door het verzet ondergebracht bij een familie die bereid was hem op te nemen tegen betaling. Eigenlijk willen ze hem niet, hij legt beslag op tijd, ruimte en eten. Van alles krijgt hij mondjesmaat. Wel krijgt hij slaag, omdat hij in bed plast. "Waarom hebben zijn ouders hem weggedaan," vraagt hij zich af. Hij komt niet meer los van zijn verdriet.

Op een dag loopt hij weg, in de armen van de vijand. Onbeschrijflijk zijn de angsten van het eenzame kind. Deportatie via Westerbork naar Polen volgt. In het concentratiekamp ervaart hij wreedheden, honger en kou. Angst wortelt zich steeds dieper en verlaat hem niet meer. Zelfs niet als hij na de oorlog in Israël woont. Tientallen jaren vindt hij de kracht om zijn angsten in bedwang te houden. Als David 92 is en Israël op Yom haShoah de doden herdenkt, wordt het hem teveel. Bij AMCHA vindt hij de steun die hij nodig heeft. ■

Bron: AMCHA Nederland, dec. '16

➤ 2. BABY GNYMA (Guinea)

Baby Gnyma werd geboren als een gezonde baby, zo leek het. Ze bleek echter een gespleten gehemelte te hebben en toen ze ouder werd, viel ze steeds meer af. Om deze reden dachten de bewoners uit het dorp dat ze een demon was. Ze vertelden de ouders dat ze Gnyma moesten doden, anders zou ze ongeluk brengen aan het hele dorp. De moeder probeerde haar baby vier keer te doden, maar het lukte niet. Ze was radeloos.

Er is hoop

Iemand vertelde de ouders over een zendeling die in een klein dorpje in een gezondheidspost werkte. De moeder besloot naar haar toe te gaan. De zendeling heeft de moeder ervan kunnen overtuigen dat het gespleten gehemelte van Gnyma

geopereerd kan worden. In de *Hoop Kliniek* is een arts die deze operaties uitvoert. ■ Bron: *Pionier*, informatieblad van CAMA, dec. 2016

➤ 3. VERSTOTEN DOOR MENSEN, OPGEVOED DOOR HONDEN (Moldavië)

Dennis heeft het syndroom van Down. Overdag is hij alleen met zijn drankverslaafde oma; zijn moeder is dan aan het werk. Hij gaat niet naar school en niemand speelt met hem. Overdag let niemand op Dennis. Bijna niemand. Want als hij buiten eenzaam ronddoelt, deelt hij het erf met de waakhonden. Valse monsters zijn het, die grommen en bijten. Het zijn z'n enige speelkameraadjes – ze voeden hem op en leren hem zijn mannetje te staan.

Gelukkig gaat Dennis nu naar het dagcentrum "Hoop". Toen hij er voor het eerst kwam, bleek uit alles dat hij opgegroeid was tussen de honden. Hij had geen sociale vaardigheden en gedroeg zich als een hond: hij blafte en gromde. Wat is het fantastisch om te zien hoe hij in het centrum leerde praten en contact maken. ■

Bron: *Kom over en help*, dec. '16

➤ 4. NADIA (Pakistan)

Ze was een moslimmeisje dat door de jaren heen bevriend raakte met Rachel, een meisje uit een christelijk gezin. Niet alleen werden veel vragen beantwoord, maar Nadia ontving van Rachel ook een Bijbel. Toen haar broer ontdekte, dat ze bad en later ook nog naar de kerk ging, werd hij woedend. Hij begon haar wekelijks te slaan. Hij stond erop, dat ze Christus verloochende. Eens pakte hij een houten kom en ramde ermee tegen haar voorhoofd, waardoor de huid boven een van haar openspleet. Hij hield haar wekenlang opgesloten en ging er alleen naar binnen om

haar kleine beetjes water en voedsel te geven. Geen van de andere gezinsleden protesteerde tegen de wreedheid. Uiteindelijk wist ze te ontsnappen en kwam na enige teleurstellingen bij een voorganger in een afgelegen dorp. Intussen is ze getrouwd, maar het jonge stel heeft zich moeten verbergen. Christelijke hulpverleners die zich over het stel ontfermen, verwonderen zich over hun standvastigheid en hun dankbaarheid. ■ Bron: *SDOK*, december '16

➤ BIJBELVERSPREIDING

In 2015 werden ruim 58.000 Bijbeluitgaven verzonden en geplaatst. Dat was een ruime verdubbeling van dat jaar ervoor. In 2016 wordt verwacht, dat er ongeveer 90.000 Bijbeluitgaven verspreid zijn! ■ Bron: *Bijbelvereniging, voorheen de Nederlandse Gideons*, dec. 2016

➤ ZORGENVRIENDJES

Het ding is minstens zeventien euro, maar als je een grotere wil kost die zeker dertig euro. Je kan kiezen uit verschillende soorten met namen als: Bill, Flint, Betty of Pomm. Een monsterlijke knuffel met een rits als mond. Een belachelijke verschijning. Het heeft niets weg van een dier, maar ook absoluut niets van een mens of überhaupt een aards wezen. Wie wil er nou als kind een knuffel met een rits als mond die ook nog eens nergens op lijkt? Mijn beeld van de knuffel verandert drastisch, als mij wordt verteld dat het geen normale knuffel is, maar een zogenaamd 'zorgenvriendje'. "Voor het slapen gaan stop je als kind je zorgen in de rits, het zorgenvriendje poept de zorgen 's nachts uit, zodat je de volgende dag van je zorgen af bent." Dan zit je eigenlijk nog steeds met de

zogenaamde shit, maar daar hebben de makers blijkbaar niet over nagedacht. Raar idee. Je praat dus 's avonds tegen een stuk stof, wat ook nog daadwerkelijk iets voor je lijkt te betekenen.

Mijn ouders leerden me dat ik mijn zorgen bij God kan brengen in gebed. Gelukkig kan ik dat negentien jaar later nog steeds. Wanneer ik mijn zorgen als kind bij een zorgenvriendje had gebracht, was ik nu hopelijk wel tot inkeer gekomen. Ik zie het al voor me: Aan het eind van de dag gaan mijn huisgenoten en ik, in plaats van samen een gebed uit te spreken, allemaal tegen een lelijke knuffel met een rits op het hoofd praten. Nee, toch niet zo aannemelijk.

Jammer dat er jonge kinderen zijn die leren dat ze hun zorgen bij een knuffel kunnen brengen. Ze zullen er vroeg of laat achter komen dat het zorgenvriendje niet meer is dan een stuk stof, waarvan je er naar behoeven nog tien bij de Intertoys kunt kopen. Van God kan ik er niet meer kopen, één is voldoende. Praten met Hem kost gelukkig helemaal geen geld. En, niet geheel onbelangrijk: Hij is gelukkig ook geen lelijk monsterlijk knuffeltje met een rits op zijn gezicht die naast me in bed mijn zorgen ligt te herproduceren. ■

Joëlle van Dijk

Joëlle (19) studeert journalistiek.

➤ MINDFULNESS

Steeds meer openbare scholen in Amerika implementeren mindfulness-meditatietechnieken in de levens van hun leerlingen. Een site als *Lighthouse Trails* waarschuwt daarvoor. De apologeet Ray Yungen geeft de volgende uitleg van mindfulness:

De afgelopen jaren heeft een vorm van meditatie, bekend onder de naam mindfulness een verrassende doorbraak gemaakt. Het is gebaseerd op hedendaagse trends en heeft potentie om zelfs yoga in populariteit te overschaduwen. We

komen het overal tegen waar mensen zoeken naar een therapeutische benadering van aandoeningen en stoornissen.

Mindfulness is getrouw aan haar boeddhistische wortels en draait o.a. om het focussen op de ademhaling om de normale gedachtestromen te stoppen. In feite werkt het op dezelfde manier als een mantra; en net zoals yoga wordt het gepresenteerd als iets dat maatschappelijke ziektes kan genezen.

Hoewel het in dit artikel gaat over een openbare school bestaat er geen twijfel over dat mindfulness-meditatie ook is binnengedrongen in de kerk (net als op de Biola University, een christelijke universiteit in Zuid-Californië).

Hoe gaat zo'n mindfulness-meditatietechniek?

Recent stond schoolpsychologe Amy Schirm op een donderdagmiddag voor een klas vol groep 7-leerlingen op de Monroe-basisschool in Denver. Op de achtergrond klonk zachte pianomuziek en een snoer kerstlichtjes twinkelde aan de muur achter haar. "Sluit je ogen", zei Schirm. "Ik laat drie keer een bel horen. Richt al je aandacht op het geluid." Ze sloeg met een stokje op een kleine metalen kom. "Laat je lichaam maar zwaar worden, alsof je wegzinkt in je stoel", zei ze. "Neem een momentje om naar jezelf te kijken. Hoe gaat het met je op dit moment?" De leerlingen deden aan mindfulness-concentreren op hun huidige gedachten, emoties en omgeving. Het concept slaat aan op scholen in Colorado en in het hele land als een manier om leerlingen te helpen hun aandacht beter te richten, hun emoties te verwerken en medeleven te ontwikkelen. ■

Bron: lighthouse trailsresearch.com

➤ WAARDERING NIEUWSBRIEF

Bedankt voor het doorgeven van zulke afschuwelijke dingen. Ik geef de nieuwsbrief meestal in mijn omgeving weer door. Groetjes en Gods zegen gewenst ook in het nieuwe jaar. Een vereniging als Bijbel & Onderwijs is heel hard nodig. Ik bid aanhoudend voor onderwijskrachten dat ze opmerkzaam blijven bij veel verkeerde zaken. G.S. ■

➤ WAARDERING DEELSITE HUIS VAN ISLAM

Hoewel u met uw vereniging een roepende in de woestijn bent, ben ik dankbaar dat u een duidelijke stem laat horen tegen de islam. Het zijn niet de mensen, maar de duivelse ideologie die deze mensen indoctrineert. Veel christenen zien of willen het niet zien, maar het is de werkelijkheid. Gods zegen toegewenst met uw werk.

Met vriendelijke groet,
P. en I.V. ■

➤ DE UITNODIGING ("The Shack")

Het boek van W.P.Young is een bestseller. Wat zijn de achtergronden van deze roman die niet alleen in evangelische, maar ook in reformatische kring ingang vindt. Op de site toetsalles.nl wordt de inhoud uitvoerig besproken. Op de site van B&O is enkele jaren geleden voor Young gewaarschuwd.

Zie www.bijbelonderwijs.nl/bijbel-en-onderwijs/de-canadese-auteur-w-p-young/. Nu een deel van de eerder genoemde site.

Als God, volgens Young, niet straft, dan is het kruis van Jezus overbodig. Immers als God de zonden niet straft, dan was het ook niet nodig dat Jezus voor onze zonden is gestorven. Maar de dood van Jezus heeft juist alles te maken met straf en vergeving. De Bijbel zegt dat Jezus voor ons is gestorven om ons te redden van de straf voor onze zonden. Hij heeft de straf voor onze zonden ondergaan, zodat God ons nu kan vergeven.

In Jesaja 53:5 staat het zo: "Om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem." Hier staat het: "De straf ... was op Hem". Jezus werd doorboord en verbrijzeld voor "onze overtredingen" en "onze ongerechtigheden".

Omdat Jezus de straf voor onze zonden heeft gedragen, kan God ons op een rechtvaardige manier vrijspreken. Gods ontferming triomfeert niet over zijn gerechtigheid, zoals de Shack leert. In het kruis triomferen zowel Gods liefde als Gods gerechtigheid. God handhaaft volledig zijn gerechtigheid en toch spreekt Hij zondaars vrij, en toch spreekt Hij schuldige mensen vrij. Dat kan Hij doen, omdat er recht is gedaan, onze zonden zijn gestraft. Een ander heeft de straf voor onze zonden gedragen. Dat was de weg die Gods liefde heeft bedacht om ons van schuld en straf te bevrijden op een manier die niet ten koste gaat van het recht.

De leer van de Shack dat God niet straft, maakt het kruis tot een holle klank. De Shack verwerpt de Bijbelse waarheid van het plaatsvervangend sterven van Jezus. En daarmee verwerpt het boek de kern van het evangelie.

De auteur Paul Young heeft in een interview met het blad *Christianity Today* toegegeven dat hij niet zoveel op heeft met de leer van het plaatsvervangend sterven. Ik citeer uit het interview: "I am not a penal substitutionary guy" (The Love Shack, Christianity Today, March 4, 2013). "Ik ben niet iemand die achter de leer van het plaatsvervangend sterven van Christus staat." ■ Bron: *toetsalles.nl*

► MULTICULTI

Dat is de hoofdtitel van een brochure van Bijbel & Onderwijs. De subtittels zijn: *De nieuwe toonaangevende*

cultuur. Een culturele verrijking? Een introductie in de fundamenteën van geloof. Prof. dr. Reinhard Franzke, de auteur, belicht op gedegen wijze de achtergronden van islam, hindoeïsme, boeddhisme en christendom. Deze actuele brochure telt 44 blz. en kost € 4,50.

► DE ONTKENNIG IN DE KORAN VAN DE GODHEID VAN DE HERE JEZUS IN EEN SCHOTSE KERK VOORGELEZEN.

Een gedeelte uit de Koran waarin ontkend wordt dat de Here Jezus de Zoon van God is, werd door een moslima in een aanbiddingsdienst in de St. Mary's kathedraal in Glasgow (Schotland) voorgelezen. Deze kerk hoort tot de Schotse Episcopale kerk, die weer deel van de Anglicaanse kerk uitmaakt. De aanleiding was het Driekoningen-feest dat te maken heeft met het bezoek van de wijzen aan het kind Jezus. Soera 19 van de Koran vermeldt, dat baby Jezus zegt: "Allah is mijn God en jouw God, dus aanbid Hem." Er is ook gezegd: "Het is niet passend voor Allah een zoon te

nemen; verheerlijkt is Hij!" Wat een godslastering! Wat een afval en spirituele dwaasheid! We zien de wereldkerk die gestalte krijgt voor onze ogen die één van de tekenen is dat we de dag zien naderen. (Hebr 10:25).

Vanaf het begin was de islam een oordeel over het afvallige christendom. Het verschil tussen nu en de voorgaande tijden is dat vandaag veel "christenen" zelfs de islam niet als een vijand herkennen. ■

Bron *wayoflife.org*, 20 januari 2017

► VENSTER OP NEDERLAND

"Venster op Nederland is een eigentijdse geschiedismethode voor het christelijk onderwijs en vertelt de geschiedenis van ons land en de mensen die er gewoond hebben. Op aantrekkelijke wijze komt de geschiedenis voor kinderen tot leven. Ze kijken als betrokken toeschouwers door de vensters van de geschiedenis en stappen samen met de leerkracht in een periode uit de vaderlandse geschiedenis. Daar maken ze kennis met authentieke gebeurtenissen, personen, voorwerpen en leren dat geschiedenis persoonlijk zin en betekenis heeft. Dat is wat kinderen boeit en ze laat ervaren dat ze onderdeel uitmaken van verleden, heden en toekomst." (Bron: Groen Educatief) De ontwikkelaars komen uit de reformatorische richting. Op de site van uitgeverij Groen staat uitgebreid informatie over deze methode voor de groepen 5 t/m 8. Een functioneel overzicht van de onderwerpen die behandeld worden, staat overzichtelijk bij de Inhoud per jaargroep. Attendeer de leerkracht van uw zoon of dochter op deze christelijke methode. ■

► DRACULA

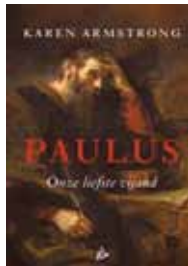
In de Roemeense stad Sibiu was een tegel aan de muur van een huis waarop ook voor Nederlanders een bekende naam stond. Vertaald was op die tegel weergegeven: *In dit huis heeft gewoond in de jaren 1431-1435 de vorst van Wallachia (deel Roemenië) Vlad Dracul zoon van Mircea de Oude (ook genoemd Mircea de Wijze).* Wikipedia vermeldt: “**Vlad III**, bijgenaamd **Vlad de Spietser** of **Vlad Dracula**, was vorst van Walachije in 1448, van 1456 tot 1462 en in 1476.

Tijdens zijn regeerperioden verzette hij zich sterk tegen de Turken en de uitbreiding van het Ottomaanse Rijk. Hij is hoogstwaarschijnlijk de historische figuur waaraan Bram Stoker de naam van de romanfiguur *Dracula* ontleende. Vlad III werd in 1431 geboren in Sighișoara als derde zoon (zijn broers waren Mircea en Radu) van Vlad II van Walachije, een ridder van de Orde van de Draak, een Hongaarse orde onder leiding van keizer Sigismund. Zij vochten tegen de Turken. Het symbool van deze orde was een draak, het symbool van de duivel. De vader van Vlad was “dracul” en Vlad zelf “dracula”, wat zoon van “dracul” betekent ofwel de zoon van de draak. Later werd Vlads naam in verband gebracht met de duivel.” De vader van Vlad Dracul was één van de grondleggers van Roemenië. ■

► CAREN ARMSTRONG

In de maand van de spiritualiteit (13 januari – 12 februari 2017) werden diverse boeken van deze schrijfster aangeboden. Als je let op enkele titels en eventueel op de synopsis (= inhoudsomschrijving) kun je nagaan uit welke bron ze put. Voorbeelden: *De kwestie God – De toekomst van religie; In naam van God – Religie en geweld* en *Paulus – Onze liefste vijand*.

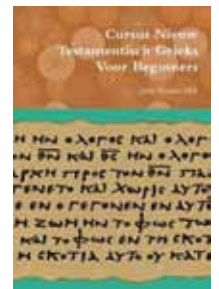
Synopsis van *Paulus – Onze liefste vijand*.

Het was Paulus die in de eerste eeuw de eerste kerken stichtte in Europa en Azië. Het was Paulus die een kleine religieuze sekte transformeerde tot de grootste godsdienst die de Westerse beschaving heeft opgeleverd. En het was Paulus die het revolutionaire idee ontwikkelde dat Christus symbool zou kunnen staan voor de mogelijkheid van transcendentie. Paulus' beslissende rol in de ontwikkeling van het christendom heeft hem geliefd gemaakt, maar heeft ook weerstand opgeroepen. Terwijl we weinig weten over sommige aspecten in het leven van Paulus - zijn opvoeding, de details over zijn dood - is zijn dramatische visioen van God op de weg naar Damascus een van de krachtigste verhalen uit de geschiedenis van het christendom. ■

► NIEUWTESTAMENTISCH GRIEKS

In de webshop zijn twee boeken van drs. Chris Bouter geplaatst: *“Cursus Nieuwtestamentisch Grieks Voor Beginners”* (451 pag., € 43,89) en *“Cursus Nieuwtestamentisch Grieks*

Voor Gevorderden” (490 pag., €43,50). Op lulu.com staat voor het eerst genoemde boek: “Dit is een beginnerscursus voor het Grieks van het Nieuwe Testament. De meeste aandacht gaat uit naar de grammatica en het leren van een woordenschat. Gelijk in het begin zit de lezer al in het Nieuwe Testament d.m.v. eenvoudige Griekse zinnnetjes. Later worden die geleidelijk ingewikkelder. Op deze manier wordt het leren eenvoudiger gemaakt. Moderne computer-programmatuur maakte het mogelijk om allerlei taaltechnische zaken op te sporen en op een rijtje te zetten. Ook worden er woordenlijsten aangeboden - gebaseerd op de lesstof - wat extra lesmateriaal en achtergrond informatie over de eerste eeuw van het Nieuwe Testament.” De cursus bestaat uit 42 lessen (elke 7^e les is een herhalingsles). Dit boek is bedoeld als voorloper op de *Cursus Nt. Grieks Voor Gevorderden*.”

► TENSLOTTE

Een bemoediging door een Zuid-Afrikaans gedicht

*Arme siel, is jouw hart als misvormig,
Van die laste, waar jij onder swoeg?
Is jou pad elke dag weer vol dorings.*

*Ben jij nou jou lewe al moeg?
Ga alleen in een hoekie, vertel daar
al jou droefheid aan Gods Zoon.*

*Dan sal jij ondervindt
God verhoor nog sijn kind.
God is nog op die troon.*

www.bijbelenonderwijs.nl

info@bijbelenonderwijs.nl